

32012R0360

L 114/8

SLUŽBENI LIST EUROPSKE UNIJE

26.4.2012.

UREDBA KOMISIJE (EU) br. 360/2012

od 25. travnja 2012.

o primjeni članka 107. i 108. Ugovora o funkcioniranju Europske Unije na potpore *de minimis* koje se dodjeljuju poduzetnicima koji pružaju usluge od općeg gospodarskog interesa

(Tekst značajan za EGP)

KOMISIJA EUROPSKIH ZAJEDNICA,

uzimajući u obzir Ugovor o funkcioniranju Europske unije,

uzimajući u obzir Uredbu Vijeća (EZ) br. 994/98 od 7. svibnja 1998. o primjeni članka 92. i 93. Ugovora o osnivanju Europske zajednice na određene kategorije horizontalnih državnih potpora ⁽¹⁾, a posebno njezin članak 2. stavak 1.,nakon objavljivanja nacрта ove Uredbe ⁽²⁾,

nakon savjetovanja sa Savjetodavnim odborom za državne potpore,

budući da:

- (1) Uredbom (EZ) br. 994/98 ovlašćuje se Komisija da uredbom utvrdi prag ispod kojeg se smatra da mjere potpore ne ispunjavaju sve kriterije utvrđene u članku 107. stavku 1. Ugovora te stoga nisu obuhvaćene postupkom prijave koji je predviđen u članku 108. stavku 3. Ugovora.
- (2) Na temelju te Uredbe, Komisija je usvojila, osobito, Uredbu (EZ) br. 1998/2006 od 15. prosinca 2006. o primjeni članka 87. i 88. Ugovora na potpore *de minimis* ⁽³⁾, kojom se utvrđuje opći prag za potpore *de minimis* od 200 000 EUR po korisniku u razdoblju od tri fiskalne godine.
- (3) Iskustvo Komisije u primjeni pravila o državnim potporama na poduzetnike koji pružaju usluge od općeg gospodarskog interesa u smislu članka 106. stavka 2. Ugovora pokazalo je da se najviši iznos potpore ispod kojega se za prednosti koje se dodjeljuju takvim poduzetnicima može smatrati da ne utječu na trgovinu između država članica i/ili ne narušavaju ili ne prijetu narušavanjem tržišnog natjecanja može, u nekim slučajevima, razlikovati od općeg najvišeg iznosa potpore *de minimis* koji je utvrđen Uredbom (EZ) br. 1998/2006. Doista, barem za neke od tih prednosti je vjerojatno da predstavljaju naknadu za dodatne troškove koji su povezani s pružanjem usluga od općeg gospodarskog interesa. Štoviše, mnoge aktivnosti koje se smatraju pružanjem

usluga od općeg gospodarskog interesa ograničenog su teritorijalnog opsega. Stoga je primjereno uvesti uz Uredbu (EZ) br. 1998/2006 i Uredbu koja sadrži posebna pravila male vrijednosti (pravila *de minimis*) za poduzetnike koji pružaju usluge od općeg gospodarskog interesa. Potrebno je odrediti gornju granicu iznosa potpore *de minimis* koju svaki poduzetnik može primiti u određenom vremenskom razdoblju.

- (4) U svjetlu iskustva Komisije, za potporu koja se dodjeljuje poduzetnicima koji pružaju usluge od općeg gospodarskog interesa trebalo bi se smatrati da ne utječe na trgovinu između država članica i/ili ne narušava ili ne prijeti narušavanjem tržišnog natjecanja pod uvjetom da ukupan iznos potpore koja se dodjeljuje za pružanje usluga od općeg gospodarskog interesa koju primi poduzetnik korisnik potpore ne premašuje 500 000 EUR u bilo kojem razdoblju od tri fiskalne godine. S obzirom na razvoj putničkog cestovnog prijevoza i pretežito lokalnog obilježja usluga od općeg gospodarskog interesa u ovom području, na ovaj sektor nije primjereno primijeniti niži najviši iznos, pa bi se na ovaj sektor trebao primijeniti najviši iznos od 500 000 EUR.
- (5) Pri utvrđivanju poštuje li se ta gornja granica trebalo bi u obzir uzeti fiskalne godine koje u fiskalne svrhe koristi poduzetnik u predmetnoj državi članici. Predmetno trogodišnje razdoblje trebalo bi odrediti u svakom posebnom slučaju, što znači da se pri svakoj novoj dodjeli potpore *de minimis* utvrdi ukupan potpore *de minimis* dodijeljene u predmetnoj fiskalnoj godini, kao i tijekom prethodne dvije fiskalne godine. U tu svrhu u obzir treba uzeti potporu dodijeljenu od strane države članice čak i kada se u potpunosti ili djelomično financira sredstvima iz izvora Unije. Mjere potpore koje prelaze gornju granicu za potpore *de minimis* ne bi se smjele moći razdijeliti na više manjih dijelova kako bi se ti dijelovi obuhvatili područjem primjene ove Uredbe.
- (6) Ova Uredba trebala bi se primjenjivati samo na potpore koje se dodjeljuju za pružanje usluga od općeg gospodarskog interesa. Poduzetnik korisnik potpore trebao bi stoga biti ovlašten u pisanom obliku za pružanje usluga od općeg gospodarskog interesa u vezi kojih se potpora dodjeljuje. Dok bi akt o ovlaštenju trebao poduzetnika obavijestiti o usluzi od općeg gospodarskog interesa za koju se potpora dodjeljuje, on ne mora nužno sadržavati sve detaljne informacije kako su utvrđene

⁽¹⁾ SL L 142, 14.5.1998., str. 1.⁽²⁾ SL C 8, 11.1.2012., str. 23.⁽³⁾ SL L 379, 28.12.2006., str. 5.

u Odluci Komisije 2012/21/EU od 20. prosinca 2011. o primjeni članka 106. stavka 2. Ugovora o funkcioniranju Europske unije na državne potpore u obliku naknade za javne usluge koje se dodjeljuju određenim poduzetnicima kojima je povjereno obavljanje usluga od općeg gospodarskog interesa ⁽¹⁾.

- (7) S obzirom na posebna pravila koja se primjenjuju u sektorima primarne proizvodnje poljoprivrednih proizvoda, ribarstva, ribogojstva i teretnog cestovnog prijevoza, na činjenicu da se poduzetnici u tim sektorima rijetko ovlašćuju za obavljanje usluga od općeg gospodarskog interesa, te s obzirom na rizik da bi iznosi potpora koji su ispod gornje granice utvrđene ovom Uredbom mogli ispunjavati kriterije iz članka 107. stavka 1. Ugovora u tim sektorima, ova se Uredba ne smije primjenjivati na te sektore. Međutim, ako poduzetnici djeluju u sektorima primarne proizvodnje poljoprivrednih proizvoda, ribarstva, ribogojstva ili teretnog cestovnog prijevoza kao i u drugim sektorima ili djelatnostima, ova Uredba treba se primjenjivati na te druge sektore ili djelatnosti (kao što je to primjerice sakupljanje otpada na moru) pod uvjetom da države članice osiguraju da djelatnosti u isključenim sektorima ne uživaju koristi od potpore *de minimis* na temelju ove Uredbe na primjeren način, kao što su to razdvajanje djelatnosti ili troškovno razdvajanje. Države članice mogu ispuniti ovu obvezu, naročito, ograničavanjem iznosa potpore *de minimis* na naknadu za troškove pružanja usluge, uključujući razumnu dobit. Ova se Uredba ne smije primjenjivati na sektor ugljena, s obzirom na njegova posebna obilježja i činjenicu da su poduzetnici u tim sektorima rijetko ovlašćeni za pružanje usluga od općeg gospodarskog interesa.
- (8) Uzimajući u obzir sličnosti između prerade i stavljanja na tržište poljoprivrednih proizvoda s jedne strane, i nepoljoprivrednih proizvoda, s druge strane, ova Uredba treba se primjenjivati na preradu i stavljanje na tržište poljoprivrednih proizvoda, pod uvjetom da su ispunjeni određeni uvjeti. U ovom smislu, ni djelatnosti na poljoprivrednom dobru koje su potrebne za pripremanje proizvoda za prvu prodaju, kao što su žetva, spremanje ili vršidba žita, ili pakiranje jaja, niti prva prodaja daljnjim prodavateljima ili prerađivačima, ne bi se smjele smatrati preradom ili stavljanjem na tržište.
- (9) Sud je utvrdio ⁽²⁾ da čim Unija izda propise kojima se uvodi zajedničko uređenje tržišta u predmetnom sektoru poljoprivrede, države članice se obvezuju suzdržati se od donošenja bilo kakvih mjera kojima bi se ono ugrozilo ili uvele iznimke. Iz tog razloga ova se Uredba ne smije primjenjivati na potpore čiji je iznos utvrđen na temelju cijene ili količine kupljenih proizvoda ili proizvoda koji su stavljeni na tržište. Isto se tako ne bi trebala primjenjivati na poticajne mjere male vrijednosti (poticajne mjere *de minimis*) koje su povezane s obvezom da se potpora dijeli s primarnim proizvođačima.

- (10) Ova se Uredba ne smije primjenjivati na izvoznu potporu *de minimis* ili potporu *de minimis* kojom se domaćim proizvodima daje prednost pred uvoznim proizvodima.
- (11) Ova se Uredba se ne smije primjenjivati na poduzetnike u teškoćama u smislu Smjernica Zajednice o državnim potporama za sanaciju i restrukturiranje poduzetnika u teškoćama ⁽³⁾ budući da je neprimjereno davati potporu za tekuće poslovanje poduzetnicima u teškoćama izvan koncepta restrukturiranja, a osim toga je teško odrediti bruto ekvivalent potpore koja je dodijeljena takvom poduzetniku.
- (12) U skladu s načelima kojima se vode potpore koje su obuhvaćene člankom 107. stavkom 1. Ugovora, za potpore *de minimis* trebalo bi smatrati da su dodijeljene u trenutku kada je na poduzetnika preneseno zakonsko pravo da primi potporu u skladu s važećem nacionalnom pravnom sustavu.
- (13) Kako bi se spriječilo zaobilaženje najviših intenziteta potpora koji su utvrđeni različitim instrumentima Unije, potpore *de minimis* ne smiju se zbrajati s državnim potporama u odnosu na iste opravdane troškove ako bi takvo zbrajanje potpora (kumulacija) za posljedicu imalo intenzitet potpore koji bi premašio onaj koji je utvrđen u posebnim okolnostima svakog slučaja uredbom o skupnom izuzeću ili odlukom koju je usvojila Komisija.
- (14) Ova Uredba ne smije ograničiti primjenu Uredbe (EZ) br. 1998/2006 na poduzetnike koji pružaju usluge od općeg gospodarskog interesa. Državama članicama treba biti prepušteno da se u slučaju potpore koja se dodjeljuje za pružanje usluga od općeg gospodarskog interesa pozovu na ovu Uredbu ili na Uredbu (EZ) br. 1998/2006.
- (15) U svojoj presudi u predmetu *Altmark* ⁽⁴⁾, Sud je utvrdio niz uvjeta koji moraju biti ispunjeni kako naknada za pružanje usluge od općeg gospodarskog interesa ne bi predstavljala državnu potporu. Ti uvjeti osiguravaju da naknada ograničena na neto troškove nastale od strane učinkovitih poduzetnika za pružanje usluge od općeg gospodarskog interesa ne predstavlja državnu potporu u smislu članka 107. stavka 1. Ugovora. Naknada koja premašuje te neto troškove predstavlja državnu potporu koja se može proglasiti sukladnom na temelju važećih pravila Unije. Kako bi se izbjeglo da se ova Uredba primjenjuje s ciljem zaobilaženja uvjeta koji su navedeni

⁽¹⁾ SL L 7, 11.1.2012., str. 3.

⁽²⁾ Predmet C-456/00 *Francuska Republika protiv Komisije Europskih zajednica* [2002] I-11949.

⁽³⁾ SL C 244, 1.10.2004., str. 2.

⁽⁴⁾ Predmet C-280/00 *Altmark Trans GmbH and Regierungspräsidium Magdeburg protiv Nahverkehrsgesellschaft Altmark GmbH, and Oberbundesanwalt beim Bundesverwaltungsgericht* [2003] Izvješća Europskog suda I-7747.

u presudi Altmark, i kako bi se izbjegao utjecaj na trgovinu zbog zbrajanja potpore *de minimis* koja se dodjeljuje u skladu s ovom Uredbom s ostalim naknadama za istu uslugu od općeg gospodarskog interesa, potpora *de minimis* ne smije se zbrajati s niti jednom drugom naknadom u odnosu na istu uslugu od općeg gospodarskog interesa, bez obzira predstavlja li ona ili ne državnu potporu u skladu s presudom u predmetu Altmark ili sukladnu potporu u skladu s Odlukom 2012/21/EU ili u skladu s Priopćenjem Komisije – Okvirom Europske unije za državne potpore u obliku naknade za javne usluge (2011) ⁽¹⁾. Stoga se ova Uredba ne smije primjenjivati na naknadu primljenu za pružanje usluge od općeg gospodarskog interesa za koju se dodjeljuju i druge vrste naknada, osim kada je u slučaju te druge vrste naknade riječ o potpori *de minimis* u skladu s ostalim uredbama *de minimis* i kada se poštuju pravila o zbrajanju potpora utvrđena u ovoj Uredbi.

(16) S ciljem transparentnosti, jednakog tretmana i pravilne primjene gornje granice za potporu *de minimis*, sve države članice moraju koristiti istu metodu izračuna. Kako bi se omogućio takav izračun, a u skladu s s važećom praksom u primjeni pravila *de minimis*, iznosi potpora koji nisu novčane subvencije moraju se preračunati u svoj bruto ekvivalent potpore. Izračun ekvivalenta potpore drugih transparentnih vrsta potpora osim subvencija i potpora koje se isplaćuju u više obroka, zahtijeva uporabu tržišnih kamatnih stopa važećih u trenutku odobrenja takve potpore. S ciljem jedinstvene, transparentne i jednostavne primjene pravila o državnim potporama, tržišnim kamatnim stopama u svrhu ove Uredbe trebalo bi smatrati referentne kamatne stope kako su određene u Priopćenju Komisije o reviziji metode za utvrđivanje referentnih kamatnih i diskontnih stopa ⁽²⁾.

(17) S ciljem transparentnosti, jednakog tretmana i učinkovitog praćenja, ovu Uredbu treba primjenjivati samo na potporu *de minimis* koja je transparentna. Transparentna potpora je potpora za koju je moguće precizno unaprijed izračunati bruto ekvivalent potpore bez potrebe provođenja ocjene rizika. Takav precizan izračun može se, na primjer, izraditi za subvencije, subvencionirane kamatne stope i ograničena porezna izuzeća. Potpora sadržana u dotoku svježeg kapitala ne bi se trebala smatrati transparentnom potporom *de minimis*, osim ako ukupan iznos dotoka javnog kapitala nije niži od gornje granice potpore *de minimis*. Potpora u obliku mjera rizičnog kapitala, kako se navodi u Smjernicama Zajednice o državnim potporama za poticanje ulaganja rizičnog kapitala u mala

i srednja poduzeća ⁽³⁾, ne bi se smjela smatrati transparentnom potporom *de minimis*, osim ako predmetni program potpore rizičnog kapitala ne predviđa kapital samo do gornje granice za potporu *de minimis* za svakog ciljnog poduzetnika. Potpora u obliku zajma trebala bi se smatrati transparentnom potporom *de minimis* kada je bruto ekvivalent potpore izračunan na temelju tržišnih kamatnih stopa važećih u trenutku odobrenja subvencije.

(18) Pravnu sigurnost treba osigurati za programe jamstava koji ne mogu utjecati na trgovinu i narušiti tržišno natjecanje te za koje postoji dovoljno podataka kako bi se pouzdano mogli ocijeniti svi možebitni učinci. Ova Uredba mora stoga prenijeti gornju granicu za potpore *de minimis* u visini od 500 000 EUR u posebnu, za jamstvo specifičnu gornju granicu koja se temelji na zajamčenom iznosu pojedinačnog zajma kojemu je jamstvo namijenjeno. Ta posebna gornja granica treba se izračunati korištenjem metodologije kojom se ocjenjuje iznos državne potpore uključen u programe jamstava koji pokrivaju zajmove u korist održivih poduzetnika. Metodologija i podaci koji se koriste za izračun posebne gornje granice za jamstva morali bi isključiti poduzetnike u teškoćama kako je navedeno u Smjernicama Zajednice o državnim potporama za sanaciju i restrukturiranje poduzetnika u teškoćama. Ta se posebna gornja granica zato ne bi smjela primjenjivati na pojedinačne potpore koje se dodjeljuju izvan područja primjene programa koji sadrži jamstva, na potpore koje se dodjeljuju poduzetnicima u teškoćama, ili na jamstva za transakcije koje nisu zajmovi, poput jamstava za transakcije vlasničkoga kapitala. Posebnu gornju granicu trebalo bi odrediti na temelju činjenice da uzimajući u obzir najvišu stopu rizika (neto stopu neplaćanja) u visini od 13 %, koja predstavlja najgori mogući scenarij za programe koji sadrže jamstva u Uniji, za jamstvo u iznosu do 3 750 000 EUR može se smatrati da ima bruto ekvivalent potpore koji odgovara iznosu od 500 000 EUR gornje granice potpore *de minimis*. Te posebne gornje granice trebalo bi koristiti samo za jamstva koja pokrivaju do 80 % zajma. Metodologiju koju Komisija prihvati nakon prijave takve metodologije na temelju uredbe Komisije u području državnih potpora, mogu također koristiti države članice u svrhu ocjene bruto ekvivalenta državne potpore sadržanog u jamstvu, ako se odobrena metodologija izričito odnosi na vrstu jamstava i vrstu predmetnih transakcija za koje su jamstva namijenjena u okviru primjene ove Uredbe.

(19) Nakon prijave od strane države članice, Komisija može ispitati vodi li mjera potpore koja se ne sastoji od subvencije, zajma, jamstva, dotoka svježeg kapitala, mjere rizičnog kapitala ili ograničene stope poreznog

⁽¹⁾ SL C 8, 11.1.2012., str. 15.

⁽²⁾ SL C 14, 19.1.2008., str. 6.

⁽³⁾ SL C 194, 18.8.2006., str. 2.

izuzeća, bruto ekvivalentu potpore koji ne prelazi gornju granicu potpore *de minimis* pa stoga može biti obuhvaćena odredbama ove Uredbe.

- (20) Dužnost Komisije je osigurati da se poštuju pravila o državnim potporama a osobito da potpore koje se dodjeljuju u skladu s pravilima o potporama *de minimis* ispunjavaju uvjete iz tih pravila. Sukladno načelu o suradnji utvrđenom u članku 4. stavku 3. Ugovora o Europskoj uniji, države članice trebaju olakšati izvršenje ove zadaće uspostavljanjem neophodnih alata kako bi se osiguralo da ukupan iznos potpore *de minimis* koja se dodjeljuje istom poduzetniku za pružanje usluga od općeg gospodarskog interesa ne prelazi sveukupnu dopuštenu gornju granicu. Zato, i kako bi se osigurala sukladnost s odredbama o zbrajanju s potporama *de minimis* na temelju drugih uredbi *de minimis*, države članice morale bi, kada dodjeljuju potpore *de minimis* na temelju ove Uredbe, obavijestiti predmetnog poduzetnika o iznosu potpore i o njezinom obilježju male vrijednosti pozivajući se na ovu Uredbu. Osim toga, predmetna država članica bi morala, prije dodjele takve potpore, od poduzetnika dobiti izjavu o potporama *de minimis* koje su obuhvaćene ovom Uredbom ili drugim uredbama *de minimis*, a koje je poduzetnik primio tijekom predmetne fiskalne godine i u prethodne dvije fiskalne godine. Države članice morale bi imati mogućnost osigurati da se poštovanje gornje granice osigura i vođenjem središnjeg registra.
- (21) Ova Uredba bi se trebala primjenjivati ne dovodeći u pitanje zahtjeve prava Unije u području javnih nabava ili dodatnih zahtjeva koji proizlaze iz Ugovora ili iz sektorskog zakonodavstva Unije.
- (22) Ovu Uredbu bi trebalo koristiti za potpore koje su dodijeljene poduzetnicima koji pružaju usluge od općeg gospodarskog interesa prije njezinog stupanja na snagu.
- (23) Komisija namjerava izvršiti preispitivanje ove Uredbe pet godina nakon njezina stupanja na snagu,

DONIJELA JE OVU ODLUKU:

Članak 1.

Područje primjene i definicije

1. Ova se Uredba primjenjuje na potpore koje se dodjeljuju poduzetnicima koji pružaju uslugu od općeg gospodarskog interesa u smislu članka 106. stavka 2. Ugovora.
2. Ova se Uredba ne primjenjuje na:
 - (a) potpore koje se dodjeljuju poduzetnicima koji djeluju u sektorima ribarstva i akvakulture, kako je obuhvaćeno Uredbom (EZ) br. 104/2000 ⁽¹⁾;
 - (b) potpore koje se dodjeljuju poduzetnicima koji djeluju u primarnoj proizvodnji poljoprivrednih proizvoda;

- (c) potpore koje se dodjeljuju poduzetnicima koji djeluju u preradi i stavljanju na tržište poljoprivrednih proizvoda, u sljedećim slučajevima:
 - i. kada je iznos potpore utvrđen na temelju cijene ili količine tih proizvoda, koji su kupljeni od primarnih proizvođača ili ih predmetni poduzetnici stavljaju na tržište;
 - ii. kada je potpora uvjetovana njenim djelomičnim ili potpunim prenošenjem na primarne proizvođače;
- (d) potpore za djelatnosti povezane s izvozom prema trećim zemljama ili državama članicama, odnosno potpora koje su u izravnoj vezi s izvezenim količinama, u svrhu uspostave i djelovanja distribucijske mreže ili za druge tekuće izdatke koji su vezani uz izvoznju djelatnost;
- (e) potpore uvjetovane prednošću uporabe domaće robe pred uvoznom robom;
- (f) potpore koje se dodjeljuju poduzetnicima koji djeluju u sektoru ugljena, kako je određeno u Odluci Vijeća 2010/787/EU ⁽²⁾;
- (g) potpore koje se dodjeljuju poduzetnicima koji djeluju u području teretnog cestovnog prijevoza robe za najam ili naknadu;
- (h) potpore koje se dodjeljuju poduzetnicima u teškoćama.

Ako poduzetnici djeluju u sektorima navedenim u točkama (a), (b), (c) ili (g) iz prvog podstavka kao i u sektorima koji nisu isključeni iz područja primjene ove Uredbe, ova se Uredba primjenjuje samo na potpore dodijeljene u vezi tih drugih sektora ili djelatnosti, pod uvjetom da države članice osiguraju, na primjeren način, na primjer razdvajanjem djelatnosti ili troškova, da djelatnosti iz isključenih sektora ne uživaju koristi potpore *de minimis* na temelju ove Uredbe.

3. Za potrebe ove Uredbe:

- (a) „poljoprivredni proizvodi” znači proizvode navedene u Prilogu I. Ugovoru, uz iznimku ribarskih proizvoda;
- (b) „prerada poljoprivrednih proizvoda” znači svaki postupak na poljoprivrednom proizvodu nakon kojega proizvod ostaje također poljoprivredni proizvod, osim djelatnosti na poljoprivrednom dobru koje su potrebne za pripremu životinjskog ili biljnog proizvoda za prvu prodaju;
- (c) „stavljanje na tržište poljoprivrednih proizvoda” znači imati na zalihu ili izlagati u svrhu prodaje, ponude za prodaju, isporuke ili bilo kojeg drugog načina stavljanja na tržište, osim prve prodaje primarnog proizvođača preprodavačima ili prerađivačima i svake djelatnosti kojom se proizvod priprema za takvu prvu prodaju; prodaja primarnog proizvođača krajnjem potrošaču smatra se stavljanjem na tržište ako se odvija u posebno odvojenim, za to namijenjenim prostorima.

⁽¹⁾ SL L 17, 21.1.2000., str. 22.

⁽²⁾ SL L 336, 21.12.2010., str. 24.

Članak 2.

Potpora *de minimis*

1. Za potporu koja se dodjeljuje poduzetnicima za pružanje usluge od općeg gospodarskog interesa smatra se da ne ispunjava sve kriterije iz članka 107. stavka 1. Ugovora pa je stoga izuzeta od obveze prijave iz članka 108. stavka 3. Ugovora, ako ispunjava uvjete utvrđene u stavicama 2. do 8. ovog članka.

2. Ukupan iznos potpore *de minimis* koja se dodjeljuje bilo kojem poduzetniku koji pruža usluge od općeg gospodarskog interesa ne smije premašiti 500 000 EUR tijekom bilo kojeg razdoblja od tri fiskalne godine.

Ova se gornja granica primjenjuje neovisno o obliku potpore *de minimis* i neovisno o tome financira li se potpora koju dodjeljuje država članica u potpunosti ili djelomično iz sredstava Unije. Vremensko razdoblje utvrđuje se na temelju fiskalnih godina koje poduzetnik koristi u predmetnoj državi članici.

3. Gornja granica utvrđena u stavku 2. izražava se u novčanoj subvenciji. Svi korišteni iznosi moraju biti bruto iznosi, što znači, prije odbitka poreza i drugih davanja. Kada se potpora dodjeljuje u nekom drugom obliku koji nije subvencija, iznos potpore je bruto ekvivalent potpore.

Potpora plativa u više obroka diskontira se na njezinu vrijednost u trenutku dodjele. Kamatna stopa koju je potrebno primijeniti pri diskontiranju je diskontirana kamatna stopa koja se primjenjuje u vrijeme dodjele.

4. Ova se Uredba primjenjuje na svaku potporu za koju je moguće unaprijed točno izračunani bruto ekvivalent potpore a bez potrebe provođenja ocjene rizika („transparentna potpora”). Pritom posebno treba u obzir uzeti sljedeće:

- (a) potpora sadržana u zajmovima smatra se transparentnom potporom *de minimis* kada se bruto ekvivalent potpore izračunava na temelju referentne kamatne stope koja se primjenjuje u vrijeme odobrenja potpore;
- (b) potpora sadržana u dotoku svježeg kapitala ne smatra se transparentnom potporom *de minimis*, osim ako ukupan iznos dotoka javnog kapitala ne premašuje gornju granicu potpore *de minimis*;
- (c) potpora sadržana u mjerama rizičnog kapitala ne smatra se transparentnom potporom *de minimis*, osim ako predmetni program potpore rizičnog kapitala ne previda kapital samo do gornje granice potpore *de minimis* za svakog ciljnog poduzetnika;
- (d) pojedinačna potpora koja se pruža unutar programa koji sadrži jamstva, poduzetnicima koji nisu poduzetnici u teškoćama, smatra se transparentnom potporom *de minimis* kada dio zajma koji je pokriven jamstvom, predviđenog u okviru

takvog programa potpora, ne premašuje 3 750 000 EUR po poduzetniku. Ako zajamčeni dio zajma, koji je pokriven jamstvom, predstavlja samo jedan određen dio ovog najvišeg iznosa, tada je bruto ekvivalent potpore odnosno tog jamstva odgovarajući dio najvišeg iznosa utvrđenog u stavku 2. Jamstvo ne smije premašiti 80 % zajma kojem je namijenjeno. Programi potpora koji sadrže jamstva smatrat će se transparentnima i ako:

- i. je prije provedbe programa prihvaćena metodologija na temelju koje se izračunava bruto ekvivalent potpore u jamstvima, nakon što je ta metodologija bila prijavljena Komisiji na temelju uredbe koju je donijela Komisija u području državnih potpora; i
- ii. se odobrena metodologija izričito odnosi na vrste jamstva i vrste predmetnih transakcija, kojima su jamstva namijenjena, u okviru primjene ove Uredbe.

5. Kada ukupan iznos potpore *de minimis* koja je na temelju ove Uredbe dodijeljena poduzetniku za pružanje usluga od općeg gospodarskog interesa premašuje gornju granicu utvrđenu u stavku 2., taj iznos ne može uživati pogodnosti iz ove Uredbe, čak niti u dijelu koji ne premašuje tu gornju granicu. U takvom slučaju ova se Uredba, za takvu mjeru potpore, ne smije koristiti.

6. Potpora *de minimis* se u skladu s ovom Uredbom ne smije zbrajati s državnim potporama koje se odnose na iste opravdane troškove ako bi takvo zbrajanje potpora za posljedicu imalo intenzitet potpore koji bi prelazio određeni intenzitet potpore utvrđen u specifičnim okolnostima svakog pojedinog slučaja uredbom o skupnom izuzeću ili odlukom koju je donijela Komisija.

7. Potpora *de minimis* u skladu s ovom Uredbom može se zbrajati s drugim potporama *de minimis* na temelju drugih uredbi *de minimis* do gornje granice utvrđene u stavku 2.

8. Potpora *de minimis* u skladu s ovom Uredbom ne smije se zbrajati s nikakvom drugom naknadom u odnosu na istu uslugu od općeg gospodarskog interesa, bez obzira na to predstavlja li ona državnu potporu ili ne.

Članak 3.

Praćenje

1. Ako država članica poduzetniku namjerava dodijeliti potporu *de minimis* u skladu s ovom Uredbom, mora obavijestiti poduzetnika pisanim putem o predviđenom iznosu potpore izraženom u bruto ekvivalentu potpore, o usluzi od općeg gospodarskog interesa za koju se dodjeljuje i o tome da je riječ o potpori *de minimis*, uz izričito pozivanje na ovu Uredbu i navođenje njezinog naziva i podataka o njezinoj objavi u *Službenom listu Europske unije*. Kada se potpora *de minimis* dodjeljuje različitim poduzetnicima na temelju

programa potpore, a iznosi pojedinačnih potpora koje se dodjeljuju tim poduzetnicima su različiti, predmetna država članica može izabrati da ispuni tu obvezu obavješćujući poduzetnike o utvrđenom iznosu koji odgovara najvišem iznosu potpore koja će se dodijeliti na temelju tog programa potpore. U takvom slučaju, taj utvrđeni iznos koristit će se za utvrđivanje poštuje li se gornja granica iz članka 2. stavka 2. Prije dodjeljivanja potpore, država članica također dobiva izjavu od poduzetnika koji pruža uslugu od općeg gospodarskog interesa, u pisanom ili elektroničkom obliku, o bilo kojoj drugoj potpori *de minimis* koju je primio na temelju ove Uredbe ili na temelju drugih uredbi *de minimis* tijekom prethodne dvije fiskalne godine i tekuće fiskalne godine. Država članica dodjeljuje novu potporu *de minimis* na temelju ove Uredbe samo nakon što je provjerila da to neće povisiti ukupan iznos potpora *de minimis* koje su dodijeljene predmetnom poduzetniku na razinu koja je viša od gornje granice koju predviđa članak 2. stavak 2. te da su poštovana pravila o zbrajanju potpora iz članka 2. stavaka 6., 7. i 8.

2. Ako je država članica uspostavila središnji registar potpora *de minimis* koji sadrži potpune informacije o svim potporama *de minimis* koje su dodijeljene poduzetnicima koji pružaju usluge od općeg gospodarskog interesa od strane svih tijela u toj državi članici, prvi podstavak stavka 1. prestaje se primjenjivati od trenutka kada registar obuhvati razdoblje od tri godine.

3. Države članice evidentiraju i prikupljaju sve informacije u vezi primjene ove Uredbe. Takve evidencije sadrže sve informacije potrebne kako bi se dokazalo da se poštuju uvjeti iz ove Uredbe. Evidencije koje se odnose na pojedinačne potpore *de minimis* čuvaju se 10 fiskalnih godina od datuma kada je potpora odobrena. Evidencije koje se odnose na programe potpora *de minimis* čuvaju se 10 godina od datuma kada je

odobrena posljednja pojedinačna potpora na temelju takvog programa. Komisija može od predmetne države članice pisanim putem zahtijevati da joj u roku od 20 radnih dana ili u dužem roku koji je naveden u pisanom zahtjevu, dostavi sve informacije koje Komisija smatra potrebnima za ocjenu jesu li se poštovali uvjeti iz ove Uredbe, a naročito podatak o ukupnom iznosu potpora *de minimis* koje je bilo koji poduzetnik primio na temelju ove Uredbe ili bilo koje druge uredbe *de minimis*.

Članak 4.

Prijelazne odredbe

Ova se Uredba primjenjuje na potpore *de minimis* koje su dodijeljene za pružanje usluga od općeg gospodarskog interesa prije njezinog stupanja na snagu, pod uvjetom da takva potpora ispunjava uvjete utvrđene u člancima 1. i 2. Svaka potpora za pružanje usluga od općeg gospodarskog interesa koja ne ispunjava te uvjete ocjenjuje se u skladu s relevantnim odlukama, okvirima, smjernicama, priopćenjima i obavijestima.

Po isteku važenja ove Uredbe, provedba svake potpore *de minimis* koja ispunjava uvjete iz ove Uredbe može se valjano nastaviti provoditi u daljnjem razdoblju od šest mjeseci.

Članak 5.

Stupanje na snagu i razdoblje važenja

Ova Uredba stupa na snagu treći dan od dana objave u *Službenom listu Europske unije*.

Primjenjuje se do 31. prosinca 2018.

Ova je Uredba u cijelosti obvezujuća i izravno se primjenjuje u svim državama članicama.

Sastavljeno u Bruxellesu 25. travnja 2012.

Za Komisiju
Predsjednik Komisije
José Manuel BARROSO